

NOTĂ DE ORIENTARE 2

Subiect: Înregistrarea duratei de deplasare a unui conducător auto către o destinație care nu este locul obișnuit de preluare sau de predare a unui vehicul care intră în domeniul de aplicare al Regulamentului (CE) nr. 561/2006

Articolul: 9 din Regulamentul (CE) nr. 561/2006

Abordarea care trebuie adoptată:

Un conducător auto care se deplasează către o anumită destinație, alta decât sediul angajatorului, indicată de angajator pentru a prelua și a conduce un vehicul echipat cu tahograf, îndeplinește o obligație de serviciu și, prin urmare, nu poate dispune în mod liber de timpul său.

Prin urmare, în conformitate cu articolul 9 alineatele (2) și (3):

- perioada de timp necesară conducătorului auto pentru a se deplasa către o destinație sau pentru a se întoarce dintr-un anumit loc, care nu este nici locul de reședință a conducătorului auto, nici sediul angajatorului, și unde conducătorul auto trebuie să preia sau să predea un vehicul care intră în domeniul de aplicare a regulamentului, indiferent dacă angajatorul a dat instrucțiuni cu privire la durata și modul de deplasare sau dacă această alegere a fost lăsată la latitudinea conducătorului auto, trebuie considerată fie ca „disponibilitate”, fie ca „altă muncă”, în funcție de legislația națională a statului membru;

și

- perioada de timp necesară conducătorului auto ce conduce un vehicul care nu intră în domeniul de aplicare a regulamentului pentru a se deplasa către o destinație sau pentru a se întoarce dintr-un anumit loc, atunci când acesta nu este nici locul de reședință al conducătorului auto, nici sediul angajatorului, în vederea preluării sau predării unui vehicul care intră în domeniul de aplicare a regulamentului, trebuie considerată „altă muncă”.

Durata deplasării poate fi considerată „repaus” sau „pauză” în următoarele trei cazuri.

Primul caz este atunci când conducătorul auto însoțește un vehicul transportat cu feribotul sau cu trenul. În acest caz, conducătorul auto își poate efectua repausul sau pauza, cu condiția ca acesta să aibă acces la o cușetă [articolul 9 alineatul (1)].

Al doilea caz apare atunci când conducătorul auto nu însoțește un vehicul, ci se deplasează cu trenul sau feribotul către un loc unde va prelua sau preda un vehicul care intră în domeniul de aplicare a regulamentului [articolul 9 alineatul (2)] sau se întoarce din acel loc, cu condiția ca acesta să aibă acces la o cușetă pe acel feribot sau tren.

Al treilea caz apare atunci când vehiculul este manipulat de mai mult de un conducător auto. Atunci când un al doilea membru al echipajului aflat la bordul vehiculului pentru a-l putea conduce, în caz de necesitate, este așezat lângă conducătorul auto și nu este implicat activ asistând conducătorul auto, o perioadă de 45 de minute din „perioada de disponibilitate” a acelui membru al echipajului poate fi considerată „pauză”.

Nu se face nicio diferențiere în funcție de natura contractului de muncă al conducătorului auto. Astfel, aceste norme se aplică atât conducătorilor auto cu contract pe durată nedeterminată, cât și celor angajați de o întreprindere de muncă temporară care închiriază forță de muncă.

LEGISLAȚIE SOCIALĂ ÎN DOMENIUL TRANSPORTURILOR RUTIERE
Regulamentul (CE) nr. 561/2006, Directiva 2006/22/CE, Regulamentul (CEE) nr. 3821/85

În cazul conducătorilor auto cu contract temporar, „sediul angajatorului” înseamnă centrul operațional al unei întreprinderi care utilizează serviciile conducătorului auto respectiv pentru activitățile sale de transport rutier („întreprinderea utilizatoare”) și nu sediul principal al „întreprinderii de muncă temporară”.

Observații: Curtea Europeană de Justiție, cauza C-76/77 și cauza C-297/99.